

"WELTERUSTE"

De wiend den weijt, de meulen dreijt
en Frans stut druk te werke:
iever het ie ien 't muldersvak.
dat kunde ien alles merke.

Boere vraogen 'm te male.
Jao, zit Frans, kom dalik mar.
en zon mennig smoekelkwekske
smiet den boer dan op de kar.

Smoekele mos d'r veul gebeure.
vurral dor 't now ging tlgge de Pruus.
oonderduikers won d'r ok heel wat
beej de boere hier an huus.

Urn te werke vur die jonges
stond Frans dan ok wer altied klaor.
Ze krege bonne net as de ander.
al ging 't mej mit groët gevaor.

Hiël vurzichtig mos me werke
went de Pruus den was gehaaid.
mer Goddank, ze hebbe hier nog nooit
genne enne jong opgelaajd.

Onverwachts mos dan de meule
op onveilig komme staon.
En dan wisse al die jonges
dat 't tied was um te gaon.

Eindelijk kwaam dan de invasie
en wiere weej toch ok bevrijd.
Mer um now vort gon te ruste,
dor was Frans nie toe bereid.

Frans Is toen gaon spionniere
oonder 't granaatvuur mos ie dur.
Um de goeie zaak te dlene
schrikte heej toch nurges vur.

Dreij november, vreijdagsaoves,
ik herinner 't mejj toch zo goed.
Kwaam heej dan ok wer zegge
dat ie wegging, alliën, te voet.

Alliën dur ennen doonkre naacht
mos heej dur de lienie hin.
'n groëte taak ging heej verrichte
opgewekt en bliej van zin.

Ien 't kort nog en ernstig wördje.
went lang het ie genne tied.
Mondag zal 't werre of dinsdag
vurdat geej me wer ziet.

Dat won dan zien leste woorde
die weej huurde nog van 'm.
Nog en handdruk, welteruste,
Frans was weg, kumt heej werum?

Mondag op mondag zien verstreke.
met 't duurde toch zo lang.
Tot de Paoter os kwaam zegge
Dat ze Frans gevoonte han.

Frans, geej ziet dor neergeschoten
vur 't gehiële vaderland.
weej hebbe ow nog meuge kieke.
mer toch, 't gut bove os verstand.

Den goeie tied den Is vurbeej.
dat geej dor stond te male.
Frans is now dood, Frans Is now weg,
O.L. Hier den kwaom 'm hale.

Unne harde slag is dit gewist.
mer God hit 't toch gegeve.
't Is toch mit Ziene wil gegaon
dat geej zo vroeg al most sterve.

Weej zien dan nor de kerk gegaon
vur ow begreffens.
Veul minse won dor ok beej
mer aoveral was droefenis.

An 't graf wier toen nog gesproke
dur de kappelaon en un officier.
Jong en ald stond hos te schreuwe
umdat geej weg ziet, weg van hier.

Vandaag, nege Mart, owwe verjaordag,
kunne weej nie same viere.
Mer now zien ze ien den hemel
vur ow enne kraans an 't siere.

Nog gen drle-en-twintlg jaor
en al weggerukt uut 't huus.
An de toffel, ow plek is ope,
't Is zo stil, zo leeg, hier thuus.

Ien de volle bloei van 't laeve
jao, toen 't laeve pas begos.
Ziedde geej al motte sterve,
niemand den 't begriepe kos.

Wer weijt de wiend, wer dreijt de meule.
ge kunt 't zien van wied en zied.
Mer zondags stut ie ien de rouw.
heej is de jonge mulder kwiet.

Welteruste, zien leste woordje.
mer niemand haaj d'r erg ien.
Dat dat lachende welteruste
vur de iëuwigheid zeuj zien.

Welteruste, Frans, welteruste,
ien 't gebed vergaete weej ow niet.
Welteruste, rust ien vrede,
van ow jongste zuster let.